

ZÁN FÁBIÁN BALÁZS

HONTALANSÁG

*Lábam alatt a föld
csak gyötrődik,
akár az átok,
megtartani képtelen,
ám emlékeztetni serény:
azt morzsolgatja,
nem ide tartozom.*

*Hallgatom a hobók
harákolását –
talán egykor én is
így fogok szólni,
s talán, ha így fogok,
akkor majd értenek.*

*Érteni fogják, hogy fáj.
Nemhiába üvöltök,
futok végig a fák hegyén,
az Istentől hiába rettegek,
az ég ismer csak rám egyedül,
ahogy meggörnyedve
vonulok az est alatt.*

*A csillagok helyéről
hidegfényű lámpák
bámulnak rám,
s amit látnak, számukra
csupa meleg fényű illúzió.*